

PRIMO LAURENȚIU

**MERITOCRATIA
ȘI
MERITOCRATISMUL**

ANTET

Copyright © 2013 Editura ANTET XX PRESS, pentru
prezenta versiune românească

Tehnoredactare computerizată: Cristina Antonescu
Coperta: Cristina Antonescu

ISBN: 978-973-636-503-4

CUPRINS

PREFAȚĂ – MERITOCRAȚIA, O REVOLUȚIE PAȘNICĂ A	
<i>DEMOCRAȚIEI de Radu Moraru.....</i>	5
CUVÂNT ÎNAINTE – DRUMUL ANEVOIOS SPRE MERITOCRAȚIE	
<i>de Grigore Cartianu</i>	7
INTRODUCERE	11
I. LUMEA DE AZI	15
a. Pilonul spiritual.....	18
a1. Sistemul educațional	21
a2. Cultura	24
<i>Literatura.....</i>	28
<i>Familia</i>	29
<i>Tradiție și naționalism</i>	32
a3. Religia	32
b. Pilonul social.....	33
<i>Sistemul juridic astăzi</i>	39
c. Pilonul economic	47
<i>Sistemul financiar: băncile și bursa</i>	52
II. LUMEA DE MÂINE	91
1. Un nou pilon spiritual – REVOLUȚIA SPIRITUALĂ.....	91
2. REVOLUȚIA MERITOCRATĂ	91
2.1. O nouă Constituție – Constituția Meritocrată.	
Meritocrație participativă.....	103
2.2. ALEGERILE MERITOCRATE	105
2.3. VOTUL ELECTRONIC	109
2.4. Eliminarea totală și definitivă din conducerea societății a partidelor politice, a politiciii și politicienilor	115
2.5. Șmecheria nu va mai reprezenta o calitate definitorie a „omului de succes” în România	117
2.6. Conducerea societății pe bază de management profesionist de către manageri profesioniști.....	118

2.7. Alegerea conducătorilor țării și ai tuturor instituțiilor de stat pe bază de valoare dovedită prin concurs	119
2.8. Un nou sistem juridic bazat pe procese cu jurați	119
2.9. În fața legii oamenii vor fi cu adevărat egali, indiferent de funcție, de sex, de religie, de culoare sau de avere.....	121
2.10. Un nou cod penal cu pedepse deosebit de aspre astfel încât răufăcătorii să fie descurajați, iar omul bun protejat.....	122
2.11. Eliminarea corupției, a hoției, a nedreptății din societate...	122
2.12. Eliminarea clanurilor mafiote și interlope din societate. Eliminarea terorii răului din societate.	123
2.13. Reinstaurarea pedepsei cu moartea pentru fapte deosebit de grave (trădare de țară, crime sadice, criminali în serie)...	124
2.14. Autofinanțarea pușcăriilor. Toți pușcăriașii vor trebui să-și câștige existența prin muncă	124
2.15. O societate în care educația, protecția mediului și sănătatea vor deveni priorități naționale. Un nou sistem educațional bazat pe un sistem de valori profund umanist la fundamentul căruia va sta competența, educația, toleranța, nonviolența, protecția naturii, voința de a face bine, familia.....	125
2.16. Admiterea la facultate se va face numai prin examen-concurs. Facultățile vor fi numai de stat.	128
2.17. MERITOCRATISMUL – un nou sistem economic.....	129
2.18. Caracteristicile principale ale MERITOCRATISMULUI	138
2.19. Trecerea de la capitalism la MERITOCRATISM	202
2.20. IMPLEMENTAREA MERITOCRATISMULUI	208
2.21. CODUL DE LEGI NECESARE IMPLEMENTĂRII NOULUI SISTEM ECONOMIC – MERITOCRATISMUL.....	209
2.22. Interzicerea deținerii de terenuri agricole și forestiere de către cetățeni străini.....	212
2.23. Obligatorietatea statului de a garanta un loc de muncă fiecărui cetățean apt de muncă.....	213
2.24. Legislație pentru reducerea abandonului copiilor și planificare familială.....	215
2.25. Reconsiderarea, reanalizarea, renegocierea acordurilor internaționale prin prisma principiilor meritocrate	217
2.26. Armata.....	218
2.27. Situația Internațională.....	219
ÎNCHEIERE.....	221
CONSTITUȚIA MERITOCRATĂ.....	225

PREFAȚĂ

MERITOCRAȚIA, O REVOLUȚIE PAȘNICĂ A DEMOCRAȚIEI

de Radu Moraru

După 21 de ani de presă postdecembristă încă mai am naivitatea să cred că oamenii liberi, fie ei și ziarști, pot schimba lumea pe cale pașnică. I-am avertizat deseori pe politicienii de astăzi, cam aceiași care au devalizat România și care au prăbușit nivelul de trai al propriilor cetățeni, că Ceaușescu a avut nevoie de un singur elicopter ca să fugă, iar noi am plătit cu prea mult sânge schimbarea de regim.

La halul în care a ajuns țara mea, cu zecile de mii de politicieni trădători, nu vor fi suficiente elicoptere să-i încapă, dar presimt că vom plăti extrem de scump, cu mult mai mult sânge, o nouă schimbare de regim ticăloșit.

Guvernatorul Lumii, șeful Federal Reserve al Statelor Unite, susține că americanii trăiesc deja în meritocrație, de foarte mulți ani, și admite că încă nu e perfectă, dar rămâne cea mai bună variantă. Islanda a dat faliment în urmă cu niște ani, a trecut la Meritocrație și iată că astăzi este cea mai relaxată țară din lume, spune ultimul studiu din 2013.

Mărturisesc că dacă nu ar fi fost Laurențiu Primo și NAȘUL TV, în România s-ar fi vorbit despre Meritocrație mult prea târziu sau ar fi ajuns să se vorbească doar în măsura în care ar fi fost confiscată de către niște tovarăși.

Dar mintea românului, cea de pe urmă, a făcut ca iată, în ceasul al doisprezecelea, să vorbim deschis despre o nouă orânduire socială, poate ultima speranță pentru copiii noștri.

Am urmărit în ultimii ani perversitatea politicianilor români de a ne transforma în sclavii lor, spre MAREA LOR ÎMBOGĂȚIRE, folosind cu maximă „măiestrie” paravanele democratice. Rezultatele sunt dezastruoase pentru români! Pentru ei NU - priviți declarațiile lor de avere sau averile pe care le fac copiii și nepoții lor.

Vina e a noastră, nu a lor. Ei doar s-au perfecționat în a ne păcăli de fiecare dată, în a ne face să luptăm pentru ei cu propriii noștri frați, părinți sau prieteni. Românii au devenit dușmanii românilor, ne-am împărțit în tabere, ÎN TIMP CE EI AU PROSPERAT ÎN MODUL CEL MAI NESIMȚIT!

Îmi pare rău, dar cred, cu experiența mea de ziarist liber din ultimii 21 de ani, că trebuie să ne desprindem de Ei și să gândim pentru NOI ȘI COPIII NOȘTRI. Nu vedeți că ei s-au gândit mereu la copiii lor?!

Cred că ULTIMA REVOLUȚIE PAȘNICĂ pe care o poate da România este instaurarea de urgență a Meritocrației. E imposibil să reformăm democrația originală instaurată de Iliescu și apoi, de parcă nu era de ajuns, mult prea mult pervertită de către clasa politică actuală.

E prima și ultima șansă istorică a României să fie pragmatică. Îți mulțumesc Laurențiu Primo că ai avut „nebulia” să îi tragi pe români de mânecă, inclusiv pe mine! Dacă eu știu bine ce a pățit NAȘUL TV fiindcă a avut curajul să găzduiască MERITOCRAȚIA, fiind singura televiziune națională din Europa, poate chiar din lume, cu o asemenea emisiune, îmi închipui și chiar știu prin ce ai trecut! E nedrept câte atacuri ai suportat, dar mă bucur că ai rămas în picioare! Sunt convins că nimeni nu e profet în țara lui, dar TU vei avea un loc și un rol în Meritocrațiile Lumii. Lupta și munca ta nu sunt în zadar!

În încheiere, vă strig, poate sunt auzit, să puneți mâna pe carte, pe cărți! Citiți, comentați, contribuiți, arătați că sunteți mai buni! Tăiați și cenzurați acolo unde greșim! Dar gândiți mereu la ziua de mâine, când noi toți nu vom mai fi.

Laurențiu Primo și NAȘUL TV atât au putut, nici mai mult, nici mai puțin!

Să fiți iubiți!

CUVÂNT ÎNAINTE

DRUMUL ANEVOIOS SPRE MERITOCRAȚIE

de Grigore Cartianu

Sunt un vechi cititor de Laurențiu Primo. Nu știu dacă el m-a găsit sau eu l-am descoperit, cert este că ne-am găsit. Entuziasmul, hotărârea și pasiunea tânărului brașovean m-au cucerit. Omul vrea să schimbe lumea, iar asta nu e la îndemâna oricui. Mai ales când lumea nu prea dorește să fie schimbată.

Mai întâi i-am citit „Meritocrația”, apoi „Constituția meritocrată”. Am găsit idei fascinante, dar am avut și obiecții, unele majore. Senzația era că Primo știe unde vrea să ajungă, dar nu prea știe să-și aleagă calea și mijloacele de a ajunge la destinație. Un fel de vânător care-și sperie vânatul.

Acum ne propune „Meritocratismul”. Bună treabă! Perseverența sa în a deschide ochii românilor asupra unui sistem ultracorupt, care trebuie schimbat cu *altceva*, merită aplauzele unei națiuni amorțite. Mai ales când *altceva* se numește meritocrație.

Dar... Și vă avertizez, la fel ca pe distinsul autor al acestei cărți, că nu e ultimul „dar” din textul de față. Îi stau alături lui Laurențiu Primo, soldat credincios în slujba unei cauze nobile, atunci când militează pentru meritocrație. Dar mă despart energic de el când vorbește despre „moartea democrației”.

Citez: „*Lumea autointitulată democratică, în care trăim și din care mare parte dintre voi v-ați făcut icoană, nu are prea multe în comun cu ceea ce înseamnă, din punct de vedere teoretic, democrația.*”

Foarte multe principii democratice ale actualului sistem sunt simple cuvinte goale, fără acoperire în fapte. Oameni buni, ei, «stăpânii», v-au băgat în cap că vi se servește democrație, dar în realitate sunteți manipulați – această «democrație» este în realitate o plutocrație, o cleptocrație, o mare mârșăvie!»

Sunt de acord cu Laurențiu Primo: în loc să evolueze spre meritocrație, democrația a alunecat spre cleptocrație – domnia hoților. România este, fără îndoială, unul dintre raiurile hoților-conducători. Tabloul nu arată însă la fel în toată lumea, iar democrațiile consolidate sunt afectate mult mai puțin de virusul administrației corupte. Asta explică, în bună măsură, și imensa diferență de nivel de trai dintre România și majoritatea democrațiilor occidentale.

Autorul acestei cărți merge mai departe, înfigând țărșul în inima vampirului numit democrație: „*Dreptul de a alege este doar o șmecherie. În realitate, nu există acest drept. Când ai de ales între cinci candidați, toți cinci fiind propuși de către un președinte de partid, asta nu înseamnă că «ai dreptul» de a alege! Dacă eu vă dau să alegeți între fratele meu, cumnatul, socrul, secretara și securistul care mă șantajează, iar dumneavoastră mergeți la vot convins fiind că alegeți pe cine vreți, nu sunteți decât un naiv de care se folosește șmecherul de politician ca să ajungă la ciolan! Atunci când vă întoarceți acasă de la vot, dacă v-ați uita în oglindă, ați rămâne surpins să vedeți doar un măgar mare și prost. Prin votul dumneavoastră, nu ați făcut decât să îmbogățiți un nou gangster sau mafiot. Sigur că da, în prostia domniei voastre, credeți că ați votat pe unul care n-o să fure și care o să fie un mafiot mai mic... Sigur că da, așa vă amăgiți de zeci de ani fără să învățați nimic.*”

Laurențiu Primo face apel la virtuțile omeniei atunci când, citându-l pe Confucius, visează la „*un stat guvernat de lege și o societate care poate să-și asigure o minimă dreptate și o împărțire onestă a resurselor*”. Exasperarea sa vine din portretul pe care-l face sistemului politic actual: „*Politicienii, acești rechini ai lumii moderne, lucrează, în marea lor majoritate, în folos propriu și în folosul grupurilor mafioate denumite partide, în cadrul cărora sunt organizați pe criterii de familie, prietenie și interese economico-financiare comune*”.

Convingerile domnului Primo sunt înfiorător de ferme: democrația occidentală e un cataclism. „*În cazul politicianilor din societatea*

capitalisto-democratică occidentală, corupția nici nu trebuie dovedită – ea este principiu de funcționare al statului democrat occidental! Trebuie să înlăturăm sistemul democrat și să instaurăm Meritocrația în cel mai scurt timp posibil!”

Dl. Primo ne arată și calea de urmat: „*Leșirea din actuala criză nu se poate face decât printr-o triplă revoluție: socială, economică și spirituală*”. Brrr... altă revoluție, altă vărsare de sânge? Nici măcar n-am apucat să-i pedepsim pe ucigașii din decembrie 1989 și o luăm de la capăt? Dar mai la vale ne liniștim: „*Trecerea de la democrație la meritocrație nu se poate face decât prin revoluție pașnică. O revoluție violentă nu va putea instaura Meritocrația, pentru că violența și Meritocrația sunt antagonice. Nu poți promova toleranța, nonviolența prin violență!*” Concret, cum se va face asta? „*Prin vot democratic*”. Aha, deci tot la nesuferita asta de democrație ne întorcem...

I-aș sugera domnului Primo, pe care-l știu înarmat cu cea mai profundă bună-credință, să nu asorteze promisa revoluție nonviolentă cu epitete violente. Nu e cușer să-i faci „*cozi de topor*” pe cei care nu-ți împărtășesc convingerile ori, și mai grav, îndrăznesc să te critice. Nu de alta, dar meritocrația, așa cum o înțeleg eu, nu suprimă libertățile cetățenești, ci le întărește și le diversifică. De altfel, chiar promotorul meritocrației ne amintește virtuțile admirate cândva de Confucius: „*înțelepciunea, curajul, iubirea și loialitatea*”. „*Însă virtutea cea mai importantă este considerată bunăvoința, omenia; sau, dacă doriți, umanismul creat pe bazele principiului iubirii umane*”, punctează Primo.

Deși realizat pe toate planurile, Laurențiu Primo este sincer exasperat de starea națiunii române și a planetei. Pledoaria sa este convingătoare: „*Cum să lași un copil de 6 ani să moară de leucemie pentru că societatea nu găsește 50.000 de euro pentru salvarea lui, în timp ce sunt cheltuite sume enorme pe fel de fel de bazaconii și furtişaguri? Ce societate e asta care tolerează popi pedofili care ne batjocoresc copiii în numele lui Dumnezeu? Ce societate e asta în care homosexualii au dreptul de a se căsători și de a înfia copii?*”

Șirul întrebărilor retorice atinge și partidele politice, în care Primo vede răul absolut: „*Ce sunt partidele? Organizații care vor binele poporului sau găști de oameni mânați de aceleași interese de grup, puși pe căpătuială fără muncă?*” Din demonstrația autorului nu lipsesc afirmațiile tranșante: „*Peste 90% (eu zic că merge*

spre 99%) dintre cei ce aleg să intre în politică o fac pentru a se căpătui, nu pentru a se jertfi pe altarul dragostei de țară!”

Chiar dacă multe urechi subțiri se vor simți agesate, îi dau dreptate lui Laurențiu Primo când spune: *„Drepturi pentru infrac-tori? Da. Muncă în mine, căi ferate, șosele, 10 ore pe zi pentru o farfurie de mâncare și un pat. Pentru cei ce nu vor să muncească – un colț de pâine, o sticlă de apă și o rogojină”*. Mă simt reprezentat și de o altă formulare frustă: *„Să fie pedepsită cu închisoarea pe viață corupția judecătorilor”*. Corupția în justiție înseamnă nenorocirea unor oameni, de aceea trebuie descurajată prin măsuri extreme.

M-aș bucura ca Laurențiu Primo să înțeleagă prin meritocrație o perfecționare a democrației, nu înmormântarea ei. Până una-alta, câteva milenii de civilizație nu ne-au oferit un sistem mai bun decât cel democratic. Experimente aberante ne-a dat cu duiumul.

Pentru a izbândi în greaua încercare pe care și-a asumat-o, Laurențiu Primo nu trebuie să se autoizoleze, ci să strângă în jurul său cât mai multe valori. Dar pentru asta ar face bine să renunțe la subiectivism, resentimente și la riscul de a cădea în teoria conspirației. Dacă va reuși acest salt *meritocratic*, generozitatea și pasiunea îl vor propulsa departe. Atât de departe, încât orice schimbare – în bine! – poate deveni realizabilă.

INTRODUCERE

Meritocrația nu este un termen inventat de mine...

Meritocrația este un termen vechi de 2500 de ani pe care-l datorăm unuia dintre cei mai înțelepți oameni pe care i-a dat omenirea vreodată – Confucius.

Confucius este primul om care a pus bazele unei concepții filozofice, sistemice.

Gândirea sa este mai mult o doctrină etico-politică decât un sistem filozofic propriu-zis. Confucius consideră că natura ar fi pătrunsă de o esență divină, „celeastă” pe care oamenii sunt obligați să o respecte.

Ipoteza de la care a plecat Confucius a fost modalitatea de guvernare care să asigure stabilitatea și ordinea într-un stat guvernat de lege și o societate care poate să-și asigure o minimă dreptate și o împărțire onestă a resurselor. Buna înțelegere între oameni și ordinea în societate se obțin numai printr-un înalt nivel de educație și conștiință a individului. Atingerea acestui ideal al cunoașterii și autocunoașterii se face prin cunoașterea trecutului istoric, prin respectarea tradițiilor și a obiceiurilor populare.

Virtuțile admirate de Confucius erau înțelepciunea, curajul, iubirea și loialitatea, dar virtuțile cele mai importante în viziunea lui Confucius sunt bunăvoința, omenia, umanismul.

Din învățătura lui Confucius s-au dezvoltat mai multe școli filozofice, politice și religioase. În timpul celor două dinastii Han (206 î.Hr. – 220 d.Hr.), confucianismul a devenit ideologia oficială a monarhiei chineze răspândindu-se din Antichitate până în Evul Mediu în toată Asia.

Am fost impresionat vizitând China și cunoscând familii simple de chinezi, cât de prezent este Confucius în viața de zi cu zi a

chinezului de rând. Îl citisem pe Confucius în urmă cu 10-15 ani și mă impresionase... mă pusese pe gânduri... dar China modernă m-a determinat să studiez posibilitatea aplicării confucianismului în societatea occidentală de azi. Pe măsură ce studiam mai mult, eram și mai impresionat de cât de actuală este filozofia lui, cât de benefică ar putea fi adaptarea ei la societatea de azi.

Societatea de azi nu este fundamental diferită de cea din urmă cu 2 500 de ani. Omul este același, chiar dacă tehnologia a evoluat în mod incredibil. Omul este azi precum omul din urmă cu 2 500 de ani – rău, violent, egoist, laș, dar în același timp, bun, rațional, generos.

Confucius a înțeles primul că SISTEMUL poate scoate din om una sau cealaltă dintre laturi... Problema e ca acest sistem să fie unul care să poată canaliza aceste calități astfel încât să poți obține o societate evoluată, umanistă. M-am întrebat: dacă a putut să o facă un om, Confucius, în urmă cu 2 500 de ani, fără laptop, fără internet, fără facebook, de ce nu aș putea să o fac și eu acum, în secolul XXI, adaptând principiile fundamentale ale confucianismului?

Astfel am început să scriu MERITOCRAȚIA, iar acum, MERITOCRATISMUL – fiind „sfătuit” de Confucius și vegheat de Kant care spunea: „Acționează numai astfel încât principiul care stă la baza acțiunii tale să poată fi impus ca lege universală.” Sper că de acolo, de unde sunt ei acum, să se uite cu mândrie la ceea ce face ucenicul lor.

Societatea de azi se află la o răscruce. Un drum duce spre ură, răutate, violență, haos și sfârșitul civilizației, iar celălalt duce spre confucianism, umanism, ordine și bunăstare. Credeam că războiul va fi ușor de câștigat de către forțele binelui, dar iată, au trecut patru ani de la „MERITOCRAȚIA” și chiar dacă lucrurile s-au mișcat, forțele răului se dovedesc a fi foarte puternice, laptopul, internetul, tehnologia, dovedindu-se a fi neputincioase în lupta cu firea umană. Societatea de azi este o societate bolnavă în profunzime. O boală gravă atât din punct de vedere spiritual cât și economico-social. Trei crize profunde își dau mâna pentru a construi o furtună perfectă din care nu se mai poate ieși decât printr-un șoc, o REVOLUȚIE GLOBALĂ de mare amploare care să curețe putregaiul și să pună bazele unei noi lumi construite pe cu totul alte baze decât cele actuale.

Această carte, MERITOCRATISMUL, vine în mod firesc să completeze prima mea carte, MERITOCRAȚIA, scrisă în urmă cu 4 ani. Această a doua carte are rolul de a oferi soluții pentru ieșirea din profunda criză în care se găsește societatea, atât din punct de vedere social cât și economic. Dacă în urmă cu 4 ani ofeream cu MERITOCRAȚIA o soluție la criza socială, MERITOCRATISMUL vine și oferă o soluție la criza economică din care este tot mai evident pentru majoritatea specialiștilor că nu se mai poate ieși fără o schimbare de paradigmă.

VREAU SĂ VĂ SPUN CLAR ȘI FĂRĂ NICIO EZITARE CĂ IEȘIREA DIN ACTUALA CRIZĂ NU SE POATE FACE DECÂT PRINTR-O TRIPLĂ REVOLUȚIE: SOCIALĂ, ECONOMICĂ ȘI SPIRITUALĂ (în această ordine)!

Și vreau să mai știți că... NU MAI E TIMP!